

РЕШЕНИЕ

№ 8846

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10282** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „ФАКТОРИ“ АД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Д. Ц., чрез упълномощен процесуален представител адв. Н. Й., срещу Решение № 2558 от 09.07.2025 г., постановено по АНД № 20231110217041/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 107-ми състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-198 от 24.10.2024 г., издадено от заместник-председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. на основание чл. 123, ал. 1, изр. второ от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) за нарушение на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП, във вр. чл. 10, т. 4, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП.

В касационната жалба са изложени съображения за неправилност на обжалваното решение, постановено при съществени процесуални нарушения, а наложеното наказание - несправедливо по смисъла на чл. 348, ал. 5, т. 1 от НПК. Твърди се, че от информацията съдържаща се в Приложение № 1 и Приложение № 2 към договор за брокерски и регистрационни услуги от 02.03.2021 г., инвестиционният посредник е изяснил произхода на средствата на своя клиент „ТЕРЕЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД, чрез прилагане на способите по чл. 66, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗМИП. Изложени са подробни аргументи, че е изследван източникът на доходи от оперативна

дейност. На следващо място е изразено несъгласие с извода на СРС, че е налице неяснота за кое от двете юридически лица се предоставя информация с информационната карта, като посочва, че информация се предоставя за клиента на инвестиционния посредник „ТЕРАЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД, като част от тази информация включва данни за юридически лица, чиито едноличен собственик е клиентът на посредника към момента на встъпване в делови взаимоотношения. На следващо място е посочено, че в АУАН и НП не е посочена норма, въз основа на която за санкционираното лице е възникнало задължение за извършване на разширена проверка. Твърди, че са налице предпоставките деянието да бъде квалифицирани като маловажен случай по смисъла на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН. Моли съда да отмени обжалваното решение. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение за две инстанции по предоставен списък.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв. Й., с представено по делото пълномощно. Поддържа касационната жалба по изложени съображения в нея и моли съда да отмени решението на СРС. Към датата на провеждане на съдебното заседание пред касационната инстанция излага становище, че е налице изтекла давност за административнонаказателно преследване. Предоставен е списък с разноски съгл. чл. 80 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът – зам.председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, редовно призован, представлява се от юрк. Г. с приложено пълномощно, оспорва касационната жалба. Моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира разноски по делото. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който дава становище за неоснователност на касационната жалба, а решението на въззивния съд да бъде оставено в сила.

По делото са представени писмени бележки от касатора в защита на тезата за изтекла абсолютна погасителна давност на осн. чл. 81, ал. 3 от НК, във вр. с чл. 11 от ЗАНН.

Представени са и писмени бележки от пълномощника на ответника, в които са изложени аргументи за правилност решението на въззивния съд. Изложено е, че касаторът в качеството си на лицензиран инвестиционния посредник и лице по чл. 4, т. 8 от ЗМИП не е изяснил произхода на средствата от своя клиент „ТЕРАЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД при установяване на делови взаимоотношения с него, чрез прилагане на поне два от способите по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП и с това е извършил нарушение на чл. 66, ал. 1 във вр. с чл. 10, ал. 4, във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, а за наложената имуществена санкция в размера на законоустановения минимум са отчетени всички обстоятелства.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София–град, XXVI касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Пред настоящата инстанция са приложени писмени доказателства - два броя разпечатки от партидите в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска на цел на „ТЕРАЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД и „СОЛАР- ХОЛД“ ЕАД.

С обжалваното съдебно решение Софийски районен съд е потвърдил наказателно постановление № Р-10-198 от 24.10.2024 г. издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление

„Надзор на инвестиционната дейност”, с което на „ФАКТОРИ“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. на основание чл. 123, ал. 1 изр. второ ЗМИП за нарушение на чл. 66, ал. 1 ЗМИП, вр. чл. 10, т. 4, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че дружеството „ФАКТОРИ“ АД е инвестиционен посредник (ИП), вписан в регистъра на инвестиционните посредници по чл. 30, ал. 1, т. 2 от ЗКФН и съгласно Решение № 621- ИП от 04.05.2007 г. на КФН притежава лиценз за предоставяне на определени инвестиционни услуги и извършване на инвестиционна дейност.

На 11.12.2023 г. в офиса на дружеството, на адрес в [населено място], [улица], е била проведена среща с Д. Ц. - законен представител на касатора, като му е връчена заповед с № 3-288 от 08.12.2023 г. на заместник-председателя на КФН с искане №1 за предоставяне на документи и въпросник „Данни и сведения“. В т. 7 от него е била изисквана справка в .xls/ или .xlsx/ формат за всички клиенти на ИП, които са имали действащи договори с дружеството през периода от 01.01.2021 г. до датата на предоставяне на информацията.

С писмо с вх. № РГ-03-160-5 от 12.12.2023г. е предоставен клиентския регистър, съдържащ информация за натрупаните обороти от сключени сделки и размера на активите като е било установено, че дружеството „ТЕРЕЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД с клиентски № 8738 е клиент на „ФАКТОРИ“ АД.

С искане № 2, връчено на 12.12.2023 г. на място в офиса на дружеството, е било изискано и пълното досие на клиента „ТЕРЕЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД в оригинал, което да съдържа всички относими документи по прилагане изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ). Досието е било представено в оригинал на присъстващите членове на проверяващия екип, а сканирано копие от досието му - предоставено на електронен носител на 18.12.2023 г., отразено в констативния протокол с № Р-04-205 от 18.12.2023 г.

Въз основа на клиентското досие от проверяващите е било установено, че на 02.03.2021 г. в [населено място] между „ТЕРЕЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД и „ФАКТОРИ“ АД е бил сключен договор за брокерски и регистрационни услуги № 1 с установени между тях делови взаимоотношения по смисъла на пар. 1, т. 3 от ДР на ЗМИП. Констатирани, че по отношение на изясняване на произхода на средствата в клиентското досие на „ТЕРЕЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД не са налични документи, от които да е видно изпълнението на изискванията на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП.

Към договора за брокерски и регистрационни услуги от 02.03.2021 г. е било предоставено Приложение №1 - Информационна карта за финансовото състояние, инвестиционните цели, опит, готовност да рискува, категоризация и оценка на риска, като на първата страница били попълнени идентификационни данни на клиента и на неговия законен представител, на втора страница в най-горната клетка е било посочено дружество „СОЛАР-ХОЛД“ ЕАД, а в следващите клетки са били посочени показатели относно дейността на дружеството, информация за действителните собственици и друга информация по отношение на познания за финансови услуги. От извършена служебна проверка в информационна система „АПИС“ към 14.02.2022 г. е било установено и, че „ТЕРЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД притежава 60 % от капитала на „СОЛАР ХОЛД“ ЕАД, като констатирани, че от Приложение № 1 към договора за брокерски и регистрационни услуги № 1 от 02.03.2021 г. не се установявало попълнената информация за кое дружество се отнася.

С искане № 3 са били изискани писмени обяснения - с кои способности по реда на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП е изяснен произходът на средствата на клиента „ТЕРЕЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД, за което е бил представен отговор на 08.01.2024 г.

С искане № 4 отново са били изискани писмени разяснения относно изпълнение на изискванията на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП като на 10.01.2024 г. е постъпил отговор и ИП е предоставил анкетна карта на клиента при предоставяне на инвестиционна услуга, различна от инвестиционни консултации и доверително управление. В анкетната карта в т. 7.5 „И. на дохода“ е било посочена „оперативна дейност“, а в т. 13 „Изясняване на произхода на средствата“ не е било посочено нищо.

При така установените факти св. Ю. К., главен експерт в КФН, отдел „Специализиран надзор на мерките за превенция на изпирането на пари и финансирането на тероризма“ към дирекция „Надзор на инвестиционната дейност съставила на проверяваното дружество АУАН с № Р-06-119 от 25.04.2024 г. за нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 10, т. 4, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗМИП. АУАН е предявен на законния представител на ИП - Д. Ц. и срещу него в законоустановения срок са постъпили възражения. Те не са били приети за основателни и въз основа на АУАН е издадено процесното НП № Р-10-198 от 24.10.2024 г. от заместващ заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на „ФАКТОРИ“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за нарушение на чл. 66, ал. 1, във вр. чл. 10, т. 4, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП.

За да потвърди НП, въззивният съд приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В АУАН и в НП е описано нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, нарушената правна разпоредба, издадени в рамките на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. В мотивите си съдът е изложил аргументи за осъществено от обективна страна от ИП административно нарушение по чл. 66, ал. 1, вр. чл. 10, т. 4, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗМИП, тъй като от документите не се доказва, че дружеството „ФАКТОРИ“ АД е приложил поне два способа за изясняване на произхода на средствата на своя клиент. Изложил, че посочването „оперативна дейност“ не предоставя никаква информация за основната дейност на клиента, включително за действителния и очаквания обем на деловите взаимоотношения и на операциите или сделките, които се очаква да бъдат извършвани в рамките на тези взаимоотношения. Събирането на данни само от един източник не може да гарантира висока степен на достоверност, както и че събирането на информацията в информационната карта - Приложение № 1 към договора от 02.03.2021 г. не изпълнява изискването на т. 3 на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП. Въззивния съд приел, че случаят не е маловажен и не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Независимо от горното, настоящата съдебна инстанция намира, че към момента на разглеждане на делото в открито съдебно заседание и на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла и не следва да разглежда решението на СРС по същество, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института по давността.

Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за обстоятелствата, изключващи административнонаказателната отговорност, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото в този закон не се предвижда друго. Препращането към чл. 11 от ЗАНН е по отношение на всички изключващи отговорността обстоятелства, уредени в общата част на НК: а) основанията, изключващи санкционирането и изтърпяването на наказанието; б) основанията за освобождаване от отговорност; в) основанията за освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и е без съмнение обстоятелство, изключващо наказателната отговорност – тъй като тя може да се осъществи само чрез наказателния процес, прекратяването му с изтичане на давността осуетява тази отговорност

и като краен резултат я погасява. Същевременно ЗАНН няма собствена регламентация по този въпрос, поради което уредбата относно погасяването на наказателното преследване по давност от общата част на НК е субсидиарно приложима в административнонаказателния процес, съгласно чл. 11 от ЗАНН (Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС по т. дело № 1/2014 г.).

Давността за административните нарушения съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН е 3 години, а съгласно чл. 80, ал. 3 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН, срокът ѝ тече от довършването им. Независимо от спирането или прекъсването на давността, съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, производството по вменена отговорност за всяко едно административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава този по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, във вр. чл. 11 от НК.

В процесния случай с Наказателно постановление № Р-10-198 от 24.10.2024г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение на чл. 66, ал. 1, във вр. чл. 10, т. 4, във вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, което е извършено на дата 02.03.2021г. При начален момент 02.03.2021 г., срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН от 4 години и 6 месеца е изтекъл на 02.09.2025 г. Давността погасява административнонаказателната отговорност и прави недопустимо административнонаказателното производство, в рамките на което тя може да се осъществява.

Предвид изложеното, обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление следва да бъдат отменени, а производството прекратено.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в полза на касатора следва да бъдат присъдени разноски.

За производството пред касационната инстанция, касаторът е доказал извършени разноски и е предоставен списък по делото, в който са конкретизирани и сторените такива, а именно адвокатско възнаграждение съгласно договор за правни услуги от 19.11.2024 г. за касационна инстанция пред Административен съд София - град, в размер на 800.00 лева без ДДС (960 лв. с ДДС) или в размер на 490.84 евро, заплатено по банков път, поради което за осъщественото процесуално представителство пред настоящата инстанция на касатора следва да бъдат присъдени извършените разноски.

За производството пред районния съд, касаторът на осн. чл. 143 от АПК е предоставил списък по делото и е доказал извършени разноски, а именно адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред Софийски районен съд, в размер на 800.00 лева без ДДС (960 лв. с ДДС) или в размер на 490.84 евро, заплатено по банков път, поради което за осъщественото процесуално представителство и пред въззивния съд, следва да бъдат присъдени извършените разноски.

Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от ответника, след преценка на фактическата и правна сложност на спора и минималния размер по чл. 7, ал. 2, т. 2, вр. § 2 „а“ от Наредба № 1 от 09.07.2004 г., съдът намира за неоснователно.

Водим от горното Административен съд София-град, XXVI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2558 от 09.07.2025 г., постановено по АНД № 20231110217041/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 107-ми състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-198 от 24.10.2024г., издадено от заместник-

председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на Фактори“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за нарушение на чл. 66, ал. 1, във вр. чл. 10, т. 4, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство по издаденото наказателно постановление № Р-10-198 от 24.10.2024 г. от заместник-председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”.

ОСЪЖДА Комисия за финансов надзор да заплати на „ФАКТОРИ“ АД с ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 981.68 евро (деветстотин осемдесет и едно евро и шестдесет и осем цента), представляваща разноски в производството пред Софийски районен съд и Административен съд София-град.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: